

SLOVENSKEGA NARODA.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računano se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petivrstne po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vsesokolska slavnost.

Zopet je doživela naša bela Ljubljana prelepo slavnost, pri kateri so vzkipela naša srca ter se polnila z zavestjo, da se nam še ni treba udati, ko nam živi vendar povsod po široširni Sloveniji obilo s pravim svetim navdušenjem za slovensko domovino zavzetih sinov! V tem imajo take slavnosti največ pomena, da unemajo in poživljajo narodno zavest, in ta vspeh dosegla je v polni meri tudi včerajšnja slavnost. Radostimo se je, in želimo ji preobilnih naslednic!

Take, za belo Ljubljano in nje narodni značaj prevažne svečanosti veseliti bi se moral pred vsem narodni zastop našega mesta, ki je bil brez vsake izjeme izbran pod geslom tiste prave narodnosti, koji v poveličanje smo obhajali včerajšnjo slavnost. Meščanje so z zastavami okrasili svoje hiše ali na mestni hiši in drugih mestnih poslopih nismo opazili niti najmanjše zastavice, in hiša našega župana bila je v tem oziru takoga, kakor pišče, ki se je ravnokar izvalilo. Bilo je vse tako, kakor bi imel prečastiti Andrej Kšan svojo večino na magistratu in kakor bi ondi županoval kak Regali; ali pa je morda vzgled našega „narodnega“ deželnega odbora tako čudno uplival? Vsaj nas je bilo obilo mestnih zastopnikov pri slavnosti in začudeno smo se povpraševali, čigavi modrosti da imamo pripisati, da je naš radikalni mestni zastop igral pri ti svečani priliki nevidnega duba. Odgovarjalo se nam je, da se je to zgodilo z ozira na katoliški shod, ko mestna poslopja tudi niso bila v zastavah! Ta argument ni piškavega oreha vreden, in to tem manj, ker v mestnem zastopu ne sedi niti jeden zastopnik, katerega bi bili s svojimi glasovi izbrali častitelji katoliškega shoda. Tu je treba vendar nekoliko razlike delati! Sedanji mestni zastop izbran je po volilcih, koji vsi so stali v taboru včerajšnje slavnosti, ki je bila, kakor že rečeno, prava narodna slavnost. Katoliški shod pa je bil vse kaj drugega, nego narodna slavnost. Tam se je dala višja sankcija tistim preprirom, ki še sedaj razjedajo našo kronovino v škodo naši narodnosti. Kake misli napravljali si bodo predragi gostje s Štajerskega, Gorotana, Goriške in Hrvaške o odločni beli Ljubljani, to si lahko tolmačimo, če si predočujemo, kako župani v Celovci, Celji, Gradci itd. pri jednacih slavnostih postopajo. Druzega nočemo zapisati, ker je itak nepotreben vsak komentar!

Če je mestno starešinstvo — župan Ljubljanski je katoliški shod v fraku pozdravljaj, ali včeraj ni prišel nikamor! — tako postopalo, ni čuda, da je visoka vlada še strožje postopala! Bilo je določeno, da bode mestni župan slavnostni sprevod v imenu mestne občine pred mestno hišo pozdravil! Povsod drugod je to dopustno, ali pri nas je visoka deželna vlada ta pozdrav nekaj minut pred dohodom slavnostnega sprevoda — pismenim potem prepovedala. Pečati se nam je s to prepovedjo, in gotovo smo opravičeni, da zasledujemo vzrokove te izvanredne prepovedi. Pri slavnosti vršilo se je vse v najlepšem redu in policija bi bila ta dan lahko mirno spala. Sprevod sam vršil se je dostojno, brez vsacega nepotrebne hrupa, kar ni čuda, ko so se ga udeleževali samo olikani možje! In vendar ta prepoved! Tudi v nas tiči nekaj jurista, ali odkrito priznamo svojo nevednost, da ne poznamo zakona, ki bi avto-

nomne občine glavi zabranjeval mnogoštevilnim in prebivalstvu dragim gostom zaklicati običajni: dobro došli! O tem se bo itak na kompetentnem mestu ravpravljalo, ali naše mnenje je, da je sedaj mestni zastop v prvi vrsti poklican, pretresati, ni li po oni prepovedi — kakor je gotovo še niti jedno mesto v Avstriji ni doživelo! — kršena občinska avtonomija, koje moramo proti vsakemu in tudi najneznatnejšemu napadu strastno braniti! Torej čakajmo, kaj ukrene naš mestni zastop, ki včerajšnjega dne itak ne bode s zlatimi črkami zapisal v zgodovino svojega delovanja. V drugem se pa naj nas Bog usmili! — In sedaj preidemo k popisu slavnosti, kateri so se napravljale zapreke tudi od takih strani, kjer bi bili smeli Sokoli pričakovati le podpore.

Vzprejem delegatov.

Prvi dan slavnosti bil je namenjen resnemu delovanju delegatov posamičnih sokolskih društev. Najprvi prispeli so delegati „Tržaškega Sokola“ že v petek v noči, v soboto popoldne pa delegati „Sokolov“ v Zagorji ob Savi, v Prvačini, v Zagrebu, Novem Mestu, Celji in Gorici. „Savinjski Sokol“ bil je pri zborovanju delegatov zastopan po Celjskih delegatih, ker je deputacija Mozirska prispela še le drugo jutro. Vsako posamično skupino prihajajočih odposlancev vzprejemala je deputacija „Ljubljanskega Sokola“ v društveni obleki, ter jih odvajala v zasobnih ekvipažah, katere so posamični rodoljubni meščani blagovolili staviti društvu na razpolaganje. Mesto začelo se je po dohodu milih gostov oživljati in na hišah narodnih meščanov začele so se razobešati narodne zastave.

Zborovanje delegatov.

Ob 6. uri zbrali so se vsi odposlanci v mestni dvorani, katero je izvolil prepustiti mestni župan, in se je pričelo zborovanje. Predsedstvo prevzel je kot najstarejši izmed delegatov starosta „Zagorskega Sokola“ brat Medved, ter pozdravil došle odposlance posamičnih društev in se jim zahvalil za udeležbo. Po predlogu staroste „Ljubljanskega Sokola“ brata Hribarja bil je z vzklikom izvoljen predsednikom zborovanja starosta „Tržaškega Sokola“ brat dr. Gregorin, ki je prevzemši vodstvo se zahvalil za častno imenovanje, ter zaklical vsem navzočim krepek: Na zdar! Na to predstavi vladnega zastopnika g. komisarja Laha. Zapisnikarjem imenuje brata dr. Kušarja iz Ljubljane, verifikatorjema pa brata dr. Dečka iz Celja in brata Goglijo iz Zagreba. Delegati za posamična društva so bili nastopni: Celje: bratje podstarosta dr. Dečko, dr. Rozina, dr. Majer (ki so zastopali ob njem tudi Mozirje); Gorica: brat Josip Dekleva; Ljubljana: bratje starosta Iv. Hribar, podstarosta dr. Vilfan, dr. Kušar, Kavčič, Mulaček; Novo Mesto: bratje podstarosta Ant. Virant, Fibič, Robas; Prvačina: brata starosta Josip Mozetič in tajnik Ant. Leban; Trst: bratje starosta dr. Gregorin, blagajnik Knaus, Mikota; Zagreb: brat Ferdo Goglija; Zagorje ob Savi: brat starosta Medved.

O prvi točki vsprejeda, reforma društvene oprave, poroča član „Ljubljanskega Sokola“ brat Mulaček, poudarjaje, kako potrebno je, da se gledé obleke doseže večja enakost, kakor doslej. Iz posamičnih poročil prilično omenimo kaj več, ker danes nam prostor pripušča le, da prijavimo predloge, ki so se vzprejeli. Brat dr. Rozina

stavi konkretne predloge: Shod delegatov slovenskih Sokolov izreče: 1. da imajo vsa slovenska sokolska društva nositi jednako obleko; 2. da zaveza, ki se ima ustanoviti, določi za obleko kroj in blago; 3. da se vežbalniku, ki se bode izdal, priloži podoba slovenskega Sokola, kakor mora biti. Predlogi vzprejeli so se jednoglasno.

O drugi točki, jednotni vežbalnik, poroča član „Ljubljanskega Sokola“ brat Kavčič ter poudarja, da se je za glavno nalogo sokolskih društev, za telovadbo, dosedaj premalo storilo. Velike važnosti za razvoj telovadbe bi bil jednotni vežbalnik, zatorej predlaga: Naj se koj po osnovitvi zaveze povabijo za sestavljenje slovenske telovadne terminologije sposobni možje ter naj se spiše jednotni vežbalnik. Nadalje naj obrača zaveza vso pozornost na to, da se člani raznih društev resno poprimejo telovadbe. Brat dr. Rozina predlaga, naj bi se za prvo silo izdal manjši vežbalnik, ki bi obsegal slovensko poveljevanje pri javnih skupnih nastopih raznih društev. Oba predloga vzprejmeta se jednoglasno.

O tretji točki, ustanovitev zaveze slovenskih sokolskih društev, poroča član „Celjskega Sokola“ brat dr. Dečko. Posamična društva so dozdale redko se sešla, če se pa ustanovi zaveza, bodo vsa društva mnogo boljše izpolnjevala svoj namen. Le v zavezi bode mogoč razvoj društev. Ideja Sokolstva je jako važna, v mladini je treba gojiti duh odločnosti, ki ga tako manjka še mej nami. Da se doseže potrebna organizacija, predlaga:

Zbor delegatov slovenskih sokolskih društev sklene, da se osnuje „Zaveza slovenskih sokolskih društev“; v to svrhu zbere se odsek 5 udov, ki izdelajo pravila, predložijo ista vladi v potrjenje in konečno skličejo osnovalni zbor „Zaveze slovenskih sokolskih društev“.

Predlog se vzprejme, volitev odseka pa naj se vrši koncem seje.

O četrti točki, o stanju, razvoju in napredku obstoječih in o ustanovitvi novih sokolskih društev, poroča član „Celjskega Sokola“ brat dr. Rozina. To poročilo je bilo posebno obširno in vestno sestavljeno, da so vsi navzoči z glasnim odobravanjem pokazali, kako jim je ugajalo. Posebno iz njega prijavimo kaj več v bodočih številkah. Stavil je nastopne predloge:

Zvezni odbor naj 1) sestavi vzorec pravil, katera se imajo za podlago jemati pri vseh društvih, ki se na novo ustanavljajo in po katerih se imajo preurediti po možnosti pravila vseh dosedanjih društev;

2) naj se skrbi, da se slovenska društva naročujejo na najbližje nam stoječi strokovni časnik, za katerega se ima skrbeti za vestna poročila;

3) odbor ima skrbeti, kako bi se sistematično nadzorovala in periodično pregledavala sokolska društva in kako bi se dalo skrbeti za dobavo predtelovadcev;

4) da se prirejajo vsako leto zvezne telovadbe;

5) da imajo stopiti v dotiko z rodoljubi v onih krajih, kjer bi se ustanovila nova društva in jim dajo potrebne navode.

K četrti točki dr. Rozinovi predlogov dostavlja brat Hribar, da moramo ostati v kolikor mogoče tesni zvezi z brati Hrvati, naj se torej pripravljajo (po mogočnosti) tudi zveza s hrvatskimi Sokoli. Tudi v odločilnih krogih bode se končno moralo priznati, da so Slovani važen faktor v državi. Vsi predlogi in dodatni predlog Hribarjev se vzprejmejo.

nas ne moči, ker kaže, da se nas izvestni krogi boje, to pa je dokaz, da stojé sokolska društva na pravi podlagi. Prebivalstvo nas je vzprejelo z odprtimi rokami in radi pridemo zopet k vam. Govornik zahvali „Ljubljanski Sokol“ za vzprejem in napije starosti Ivanu Hribarju.

Ruski gost, g. Vladimir Andrejevič Francov, živahno pozdravljan, pravi, da so mu mej vsemi Slovani Hrvati in Slovenci najbolj simpatični in se zahvali za dokaze bratske ljubezni, s katerimi je bil vzprejet. Tako, kakor vi mene, sprejela bo tudi matuška Rusija vsakega Slovenca, če stopi na njena tla. Govornik priporoča kot zagotovilo boljše bodočnosti jedinstvo in sloga ter napije oduševljeno beli Ljubljani in bratom Slovincem.

Zastopnik Praškega Sokola g. Daneš pravi, da čuvsí za vseslovenski sokolski shod, prešinila ga je nepremagljiva želja, da se udeleži te slavnosti. Spominja se vsesokolske slavnosti v Pragi in silne navdušenosti, katera je takrat navdajala vse Slovane, da so ponosno ob prsi trkali kličoč gromoviti: Mi smo mi! Tudi Slovenci in Hrvati so si rekli: Mi smo mi! in so ustanovili zavezo; morda se danes ali jutri ustanovi podobna vseslovenska zaveza. Sokol naj bode trd in nerazrušljiv kakor velikan Triglav in naj se ne utruji in ne omahne v boju za narodne pravice, za svobodo in za vseslovensko idejo; vedno naj se hrabri s ponosnim vzklikom: Mi smo mi!

Govora ruskega in zlasti češkega gosta sta obudila voharno pritrjevanje in ploskanje. Sokoli so dvignili gosta na ramena in ju nosili po dvorani, dokler se ni poglelo živio-klicanje.

Član Zagrebškega Sokola g. dr. Filipić pravi: Ako bi nas Hrvate in Slovence delilo naše morje, morje Adrijansko, naša ljubezen bi je izsušila, da bi mogli čez nje drug drugemu podati roke. Spominja se vkupnosti Slovencev in Hrvatov, katere najznamenitejši reprezentant je bil Stanko Vraz in napije z iskrenimi besedami prvoborilcema za slovensko narodno stvar — Hribarju in dru. Tavčarju.

Pri tej napitnici je obča navdušenost priklopela do vrha. Vse je vstalo raz sedeže in voharno pritrjevalo govorniku ter živio in Slava klicalo možema, katera so Sokoli nosili po dvorani.

Gosp. dr. Ivan Tavčar, zahvalivši se na napitnici, pravi, da je dostojno, ako se spominjamo onega, kar nam je dražje od naših otrok in ljubše od naših žen, da se spominjamo zemlje slovenske. Ljubezen do rodne zemlje plamti v naših srcih in rase od dne do dne. Prepovedalo se je sicer Ljubljanskemu županu, da ne smé pozdraviti bratov Sokolov, a vladajoča navdušenost kaže, da ta prepoved ne bo imela uspeha. Nemški aristokrati tiščali so od nekdanj našo zemljo; tlačili in sesali so jo, ko so hodili še v železnih oklopih in stanovali v mogočnih gradovih. Gradovi pa so se zrušili in so razpadli, oklopi so zarjavili, oholemu baronstvu ni več sledu, zemlja slovenska pa stoji in se pomlaja vsako leto. Prestali smo že dosti hudega, prestali bomo tudi sedanost, in ta zemlja bo še slovenska, ko bodo že v prahu vsi njeui nasprotniki. Živela zemlja slovenska in zemlja hrvatska!

Dolgotrajno, frenetično in demonstrativno pritrjevanje sledilo je tem besedam.

Starosta Tržaškega Sokola dr. Gregorin zmatra za dober znak hrvatsko-slovenske solidarnosti, da je bil on voljen predsednikom seje delegatov in sicer zato, ker je Tržaški Sokol že praktično oživil hrvatsko-slovensko vzajemnost, ker ne dela nikake razlike mej Hrvati in Slovenci. Po tem potu moramo hoditi. Govornik napije slogi in jedinstvi.

Stud. jur. g. V. Ravnihar, govoreč v imenu naprednega dijaštva Dunajskega, dokazuje soglasje sokolskih in dijaških idej in napije Sokolstvu.

Član Tržaškega Sokola g. M. Cotič napije delegatom, ki so zagotovili in dogovorili zavezo.

Končno povzame še starosta Ljubljanskega Sokola gosp. Ivan Hribar besedo. Omeni, da noben govornik ni pozabil Sokolstva, da je vsak priznal, da sokolstvo je slovanstvo. V očigled toliki navdušenosti za sokolsko idejo ni dvomiti o nje bodočnosti in o bodočnosti Slovanstva. Slovani bodo svetu še pokazali, kaj je Slovanstvo, pokazali, kadar se utrdi vzajemnost. Govornik zaključuje oficijelni del skupnega obeda s klicem: Gojimo slovensko vzajemnost.

Potem se zahvali še g. dr. Vrečko iz Celja g. Iv. Hribarju kot stoloravnatelju; g. Jos. Nollu

napije s srčnimi besedami nesokolskim slovenskim društvom in vsem udeležnikom, g. J. Juvančič pa zakliče vsem na veselo svidenje.

Ljudska veselica na Koslerjevem vrtu.

Ob pol 4. uri zbrala so se zopet vsa narodna društva in deputacije na cesarja Josipa trgu, odkoder so z Domžalsko godbo na čelu odkorakala na Koslerjev vrt k ljudski veselici. Tukaj zbralo se je bilo mej tem že toliko občinstva, da je širni prostor postal takoj premajhen in da skoro tretjina žalibože niti prostora ni mogla dobiti. Žal, da restavracija niti približno ni bila kos svoji nalogi. Mi uvidevamo, da pri takem navalu o točni postrežbi ne more biti govora, a podjetnik ni pokazal niti dobre volje. Na vrtu bilo je prostora najmanj še za 40 miz, zakaj se niso pripravile? Ves aparat bil je isti, kakor pri navadnih vrtnih veseliceh in zato ni čuda, dasi je moral vsak gost priboriti vsako čašo pive s trdim bojem. Poleg tega točilo se je nekaj časa tudi pivo menda zadnje kvalitete. Vse to je občinstvo vidno disgustiralo, tako da je po večini pred časom zapustilo vrt, poleg tega še po tisti grdi kolibi tako nepraktično razdeljen v dva dela ter se razkropilo po raznih gostilnah v mestu, kjer je bilo do odhoda ponočnih vlakov povsod živahno življenje. Lastnika in podjetnika Koslerjevega vrta pa s tem opozarjamo, da je velika neprevidnost grešiti pri takih prilikah na mnenje, da so narodna društva vezana na ta vrt zaradi njegove velikosti.

Vojaška godba izvajala je izboren program ter žela posebno za sokolsko koračnico, Försterjevo „kranjsko slavnostno koračnico“ in Dvořakove „slovenske ples“ mnogo pohvale. Pevski del programa prevzelo je iz prijaznosti društvo „Ljubljana“, ki je svojo nalogo častno izvršilo. Posebno ugajal je veliki moški zbor „Cigani“, in narodna pesem „Slovo“; tenorsolo v prvoimenovanem zboru pel je gospod Pavšek ter z divnim svojim glasom očaral občinstvo. Glavna točka ljudske slavnosti pa je bila velika telovadba na posebej v to svrhu prirejenem prostoru ob državni cesti Celovški. Za ugodnost gledalcev postavljena je bila velika, z zastavami lepo okrašena tribuna ter dve vrsti klopi okolo telovadnega prostora. Tudi telovadbi prisostvovalo je izredno mnogo občinstva, gotovo nad 2000 oseb. Bil je pa res tudi izreden užitek, gledati izborno in čudovito precizno izvedene vaje najboljših telovadcev Ljubljanskega, Celjskega in Zagrebškega Sokola. Mnogo smeha vzbujala je zadnja točka telovadbe: igra z lovilnikom, pri kateri je sodelovalo 60 Sokolov. Najboljšim telovadcem prisodil je poseben odbor darila. Po primernem nagovoru staroste gospoda Ivana Hribarja in načelnika sodnega odbora gospoda prof. Bruneta ovenčale so domorodne gospodične zmagovalce, darila pa se jim bodo pozneje priposlala. Prvo darilo prisodilo se je članu Zagrebškega Sokola gosp. Muževiču, drugo in tretje darilo članoma Ljubljanskega Sokola gospodoma Kavčiču in Verniku in četrto darilo članu Celjskega Sokola gospodu dr. Tomišku. Darila bila so prisojena le za štiri najboljše vaje, ker je zaradi kratkosti časa tekmovalna telovadba odpadla.

Prolog Aškerčev, ki je vzbudil splošno navdušenje, deklamoval je gosp. Josip Nollu zbranim Sokolom pred odhodom k telovadbi.

V tem, ko se je občinstvo zabavalo, trudil se je cvet Ljubljanskih narodnih gospodičin, da prodaja duhteče šopke in sladčice po najvišji ceni; gospodične so nabrale precejšnjo svoto.

Okolo „merilca močij“ zbirali so se mnogo brojno razni „atletiči“ ter skušali svoje moči, a le sedmerim posrečilo se je, pridobiti pravo pravcato krono, in le dvema pridobiti po dve kroni. Solnce je bilo že zdavna zašlo, ko se je dovršil program res v vsakem obziru izvrstno uspele narodne veselice, počasi začela so odbajati vnanja društva in deputacije, domačini pa so ostali še pozno v noč v prijateljski zabavi. Vsakemu pa, ki se je udeležil včerajšnje slavnosti — in udeležnikov je bilo skoro 4000 — bodo neizbrisljivo ostali v prijetnem spominu dnevi vsesokolske slavnosti v Ljubljani.

Tako se je navzlic vsem zaprekam, vsled katerih se je moral v zadnjih dnevih spremeniti celotnemu utisu in udeležbi na kvar skoro ves program, povsem dostojno izvršila ta pomembna narodna slavnost. Nje zgodovina pa nam priča jasno in glasno, da so nastopili zopet kritični časi, v katerih nam

je kakor punčico v očesu varovati glavni svojstvi Sokolstva: narodni pogum in narodni ponos. Zategadelj smo veseli prodiranja sokolske ideje in včerajšnjega dne. In da bi navzlic vsemu preganjanju nikdar ne omahnilo, čili Sokoli slovenski, vaše goreče in plamteče bratoljubje, da bi nikdar ne opešale vaše peruti, da se vam ne potemni bistri vid, da ogenj čiste in neskaljene ljubezni domovinske nikdar ne ugasne v prsih vaših — v to pomozi Bog in sreča junaška!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. julija.

Češki veleposestniki.

Klub čeških konservativnih veleposestnikov sešel se je v soboto na važno posvetovanje. Udeležba ni bila posebno velika; posvetovanja se je udeležil tudi deželni maršal knez Lobkovic. Načelnik grof Buquoy je razložil namen shoda, ta namreč, naj se klub izreče, ali bi bilo umestno sklicati volilni shod. Debatu, v kateri se je govorilo tudi o političnem položaju, je bila jako živahna. Klub je sklenil, da je prirediti volilni shod, termin pa naj določi eksekutivni odbor. Tudi o snovanju srednje stranke veleposestnikov se je govorilo. Najodličnejši člani kluba so izjavili, da so Nemci sprožili idejo o osnovanju srednje stranke, da pa je to samo pium desiderium levičarjev, kateri bi radi izkoristili v svoje namene sedanji položaj na Češkem.

Malorusko gibanje.

Navzlic temu, da porablja vlada vsa sredstva in sredstva, da uduši veliko gibanje, katero se je začelo mej Malorusi zoper metropolita Sembratoviča in njega latinizatorske somišljenike, rase to gibanje od dne do dne. Maloruski listi napadajo Sembratoviča strahovito, ker se je udeležil poljskega katoliškega shoda in ga imenujejo izdajnika naroda. Tudi vsa nižja duhovščina je odločno zoper metropolita, tako da čima ta nikake zastombe v narodu in se opira samo na Poljake, na jezuvite in na policijo.

Vnanje države.

Italijanska zbornica.

Zakon o novi organizaciji italijanskih bank obveljal je v zadnji seji italijanskega parlamenta, navzlic strahovitemu odporu opozicije. Bovic je naravnost očital večini, da ne glasuje iz prepričanja, ampak ker se boji, in da so glasovali z vlado mnogi poslanci, ki so bili podkupljeni od bank. Vsa debata je dokazala, kake nazore imajo opozicijski poslanci o vladi in njenih privržencih, da je namreč zmatrajo za skrajno korumpirane.

Francoska zbornica.

Zadnji izgredi in siloma izvedeno zaključenje delavske borze je prouzročilo voharno debato v francoski zbornici. Poslanca Mery in Dreyfus sta vlado srdito napadala. V debati se je ime Stambulov rabilo kot najbolj žaljiva psovka. Vlada je imela jako težko stališče; posl. Erneste Roche je celo nasvetoval, naj se ministerstvo obtoži. Ta predlog je bil odklonjen in zbornica se je tudi zadovoljila s pojasnilom ministerskega predsednika, a vlada je bila v debati moralno tako pobita, da bo to pri volitvah gotovo čutila.

Nemški državni zbor.

Debata o vojaški predlogi ne teče tako gladko, kakor se je vlada nadejala. Ker se je Caprivi zelo dvoumno izrekel o dveletnem službovanju začela se je večina že krhati. V poljskem klubu so bile rezke debate in ker se večina, protivna vojaški predlogi, ni udala in odnehala le v toliko, da se sploh še ni sklepalo, kako je glasovati, sodijo razni krogi, da propade vojaška predloga. Vlada dela baje že priprave za zopetni razpust državnega zbora. A tudi če obvelja vojaška predloga, bo vlada težko izhajala. Konservativci so na usta Manteuffela izrekli, da je nikakor ne bodo podpirali, če ne krene na drugo pot v gospodarskih vprašanjih in to utegne postati največjega pomena.

Domače stvari.

— (Novi kurs našega uradnega lista.) Skribent Henrik Noe, ki se sedaj skriva za slamnatim redaktorjem Bambergom, pisari danes o vsesokolski slavnosti na tako skrajno nesramen in pobalinski način, da se človeku kar gabi. Ljubljanski „Wochenblatt“ lahko gre v penzijo, in Prus Henrik Noe naj od sedaj prevzame nalogo, da bode žalil in sramotil tiste „urkomische Slovenen“, o kojih je svoje dni znani Anastazij Grün pisaril objektivnemu najvišjemu sodniku Schmerlingu. Če je nalog uradnega lista, da draži javno mnenje, nam tudi prav, ali če meni Henrik Noe, da mu bodedo pri tem puščali v miru njegove nepočesane lase, se britko moti. Ljubljana ni kak Maribor, kjer

Potem se je vršila volitev odseka, ki naj sestavi pravila za bodočo zvezo. Brat dr. Dečko pravi, da so nekateri svetovali, naj bi iz vsacega društva se volil po jeden član. Njemu pa se zdi, da je bolje, če „Ljubljanski Sokol“ izdela načrt pravil, ga predloži potem posamičnim društvom, da ga presodijo in potrdijo v skupni seji. Po čeških uzorcih se bode delo prav lahko dognalo. Brat Kavčič želi, da bi v tem odseku bil vsaj jeden ali dva člana „Celjskega Sokola“. Brat dr. Rozina podpira predlog brata dra. Dečka rekoč, da bode „Celjski Sokol“ vse jedno delal za stvar, če tudi ni formalno zastopan v tem odseku. Izvoljeni so bili v odsek bratje: starosta Hribar, podstarosta dr. Vilfan, dr. Kušar, Mulaček in Benčan. Starosta „Prvaškega Sokola“, brat Mozetič, vpraša, ali bode zaveza kaj storila, da se odpravijo čudne razmere na Goriškem, kjer je vlada prepovedala Sokolu v Prvačini, da ne sme uositi društvene obleke? Brat Hribar odgovori, da bode odbor zaveze gotovo rad storil vse, kar bode v njegovi moči, da se odpravi krivica, katera se dela Prvaškim rodoljubom s tako ničevno prepovedjo.

Ker se nihče več ne oglasi za besedo, zaključí predsednik brat dr. Gregorin sejo ter zahvali vse delegate, ki so prihiteli iz daljnih krajev k temu velevažnemu zborovanju. Dalje zahvali brate poročevalce, posebno pa še brata dr. Rozina za obširno in zares jako zanimivo sestavljeno poročilo in g. župana glavnega mesta Ljubljanskega, ki je blagovolil prepustiti mestno dvorano za zborovanje.

Brat Hribar omenja, da za razvoj sokolstva gotovo jako važni sklepi današnjega zborovanja izvirajo večinoma iz inicijative mladega a čilega „Celjskega Sokola“, kateremu izreka zaslužno priznanje; istotako izreka predsedniku zborovanja bratu dr. Gregorinu hvalo za spretno vodstvo seje, v kateri so se sklenile tako važne stvari. S pristrčnimi Nazdar klici zaključí se ob 8. uri zborovanje.

Naj bi storjeni sklepi blagodejno uplivali na razvoj slovenskega sokolstva, ukrepili že obstoječa društva in rodili novih sokolskih društev po širni slovenski domovini.

Od seje odšli so vsi delegati in mnogi navzoči poslušalci skupno k slavnostnemu koncertu.

Večerni koncert.

Po končanem zborovanju delegatov v mestni dvorani sledil je ob 8. uri koncert na vrtu Hafnerjeve pivarne. Že pred določenim časom bil je z lampijoni krasno razsvetljeni prostorni vrt poln odličnega občinstva in posebno je bilo naše narodno ženstvo zelo mnogobrojno zastopano. Pevske točke izvajalo je delavsko pevsko društvo „Slavec“, ki je tudi o tej priliki pokazalo, da marljivo in vspešno goji slovensko pesem. Podstarosta Ljubljanskega „Sokola“, gosp. dr. Vilfan, obrazložil je v navdušenem govoru veliko važnost sokolske zaveze. Sokolska ideja pomenja odločnost v narodnostnem obziru in to toliko potrebno odločnost zanesti v najširše kroge skupne slovenske domovine bode razun telovadbe glavna naloga zavezi slovenskih sokolskih društev. Viharno odobravanje, ki je sledilo temu govoru, bilo je dokaz, da je govornik govoril zbranemu občinstvu iz srca. Vojaška godba, ki je pohvalno izvela godbeni del programa, svirala je mnogo slovanskih komadov.

Vzprejem gostov.

Posebno sijajno pa se je vršila slavnost večerajšnjega dne. Že ob pol 7. uri začela so se zbirati narodna društva v prostorih Ljubljanske čitalnice, odkoder so, na čelu splošno občudovanje vzbudivša krasna kavalkada Ljubljanskega „Sokola“ pod poveljstvom gospodov Filipa Zupančiča in dr. Kušarja in Domžalska godba, z zastavami odkorakala na južni kolodvor, da dostojno vzprejmejo brate Hrvatov ter druge nam goste iz zelene Štajerske. Mnogobrojno občinstvo spremilo je društva na kolodvor ter se namestilo na peronu, kamor je gospod načelnik Ljubljanske postaje tem povodom prijazno dovolil prost vstop. Ko se je posebni vlak Celjskih Slovencev približal kolodvoru, zasvirala je godba „Naprej zastava Slave!“ in gromoviti „Na zdar!“ in „Živio“-klici pričali so došlecem, da so nam presrečno dobro došli v stolici slovenski. Posebni vlak pripeljal je mnogobrojno deputacijo „Sokola Zagrebškega“ (nad 30 mož) z zastavo, na čelu jej dični starosta dr. Amruš, „Sokola“ Savinjskega ter korporativno „Sokola“ Celjskega in Zagorskega in mnogo ro-

doljubov iz Štajerske in Kranjske. Starosta Ljubljanskega „Sokola“, gosp. Ivan Hribar, pozdravil je s pristrčnimi besedami brate Hrvatov, ki neustraheno bijejo boj za stare pravice naroda svojega, ter dične zastopnike iz zelene Štajerske in že prejšnji večer došle zastopnike kránega Primorja, ki vsi vspešno odbijajo navale sovražnih nam elementov. Dobro došli v središči Slovenije! „Živili Hrvati! Živili Slovenci!“ zaorilo je iz stoterih grl.

Za prijazni sprejem zahvalil se je v imenu hrvatskih „Sokolov“ g. dr. Amruš ter v krasnem svojem govoru naglašal jedinstvo Slovencev in Hrvatov. Imeli smo skupno tužno preteklost, nam je torej sojena tudi skupna jasna bodočnost. „Krv nije voda!“ To vez jedinstva podkrepit in utvrdit prihiteli so „Sokoli“ hrvatski tudi sedaj v belo Ljubljano. Občinstvo odobravalo je prekrasni govor z navdušenimi Živio-klici. V imenu Celjskega „Sokola“ zahvalil se je z jednatimi besedami starosta dr. Vrečko, v imenu Tržaškega „Sokola“ pa starosta dr. Gregorin.

Iz kolodvora odkorakali so zbrani „Sokoli“ ter vse ostale društvene deputacije po Dunajski in po Marije Terezije cesti v Tivoli, kjer je bil prirejen v rondeau Latermanovega drevoreda krasen šotor, v katerem je prečastiti gosp. M. Šarabon daroval sv. mašo. Glavne dele sv. maše salutiral je strel topičev na Šišenskem vrhu, mej mašo pa je svirala Domžalska godba. Nebrojno občinstvo prisostvovalo je cerkvenemu činu, ki se je po končani sv. maši podalo na Koslerjev vrt, kjer so se zbrala tudi sokolska in druga društva k zajutru. Kmalu se je razvila živahna zabava.

Slavnostni sprevod.

Okoli 10. ure začela so se zbirati društva k slavnostnemu sprevodu po mestu. Na čelu velečastnega sprevoda, kakeršen se v Ljubljani pač redko kdaj vidi, bila je kavalkada Ljubljanskega „Sokola“, 16 mož v krasnih sokolskih oprabah, ki je vzbujala občo pozornost; za kavalkado sledila so v slikovitem vspredu z zastavami razna sokolska in druga društva in sicer najprej „Sokol“ Zagrebški, Tržaški, Goriški, Prvaški, Novomeški, Mozirski in Zagorski, potem Domžalska godba, za njo deputacija kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana“ na okrašenih kolesih, potem korporativno zastopana „Sokola“ Celjski in Ljubljanski in za njima deputacije vnanjih narodnih društev in sicer zastopniki akademičnih društev „Sava“ in „Slovenija“ na Dunaji in „Triglav“ in „Ilirija“ v Gradcu, pevsko društvo „Lira“ in čitalnica Kamniška, čitalnica, bralno društvo in ogajegasei iz Kranja; čitalnice Škofješka, Šišenska, Vipavska, Vrhnjska, Postojnska in Ljubljanska; bralno društvo Zagorsko; pevski društvi „Ljubljana“ in „Slavec“ korporativno. Sprevod zaključila je telovadna četa Ljubljanskega Sokola. Ta imponozna sprevod pomikal se je, spremljan od nebrojne množice in ves pot z burnimi Živio-klici pozdravljan po Marije Terezije, Dunajski cesti in Šelenburgovih ulicah, čez Kongresni trg, Gospodske ulice, Turjaški trg, Št. Jakobski most, čez Stari in Glavni trg na cesarja Josipa trg. Raz hiš Ljubljanskih narodnjakov plapolale so gostom v pozdrav zastave v narodnih in cesarskih bojah, a na mnogih mestih obsipavale so nežne roke sprevod z dišečimi šopki. Po vseh ulicah prirejalo je občinstvo sprevodnikom prijazne ovacije in praznično lice mesta Ljubljanskega je pričalo, da je sokolska ideja našla glasen odmev v srcih naših someštanov. Na cesarja Josipa trgu razšel se je sprevod. Večina gostov podala se je k skupnemu obedu na Hafnerjev vrt, k „Zvezdi“, k „Lloydu“ in v druge gostilne.

Skupni obed pri Hafnerju.

Skupni obed Sokolov in drugih udeležnikov slavnosti vršil se je v salonu Hafnerjeve pivovarne, a mnogo občinstva je šlo tudi v Ferlinčevo gostilno in k „Lloydu“. Skupnega obeda udeležilo se je okolu 200 oseb, skoro vsi Sokoli in zastopniki posamnih drugih društev.

Starosta „Ljubljanskega Sokola“ gosp. Ivan Hribar povzel je prvi besedo in v daljšem govoru povdarjal pomen današnje slavnosti, s katero se je — po inicijativi „Celjskega Sokola“ — položil temelj Zavezi vseh sokolskih društev. Ta zaveza je prevažna za našo narodno organizacijo in postane še važnejša, ako se ji pridružijo tudi bratje Hrvati.

Ljubljansko prebivalstvo pozna pomen te slavnosti in zato je pozdravilo goste s srčno radostjo.

Vlada je sicer Ljubljanskemu županu prepovedala, pozdraviti v imenu mesta Sokole, ali ta prepoved ni mogla udušiti glasu srca! Ta prepoved ni mogla preprečiti, da bi prebivalstvo z bratsko ljubeznijo ne pozdravilo svojih gostov. Govornik pozdravi na to v hrvatskem jeziku brate iz Hrvatske, povdarjajoč, da sta se Slovenec in Hrvat od bitke pri Sisku in še prej pa do naših dnij borila drug za drugega in delovala na združenje, pozdravi v češkem jeziku zastopnike Praškega in dveh drugih sokolskih društev, naglašujoč, da je enakost naših teženj in našega položaja nas približala Čehom in da nas veže z njimi iskrena simpatija; pozdravi v ruskem jeziku navzočnega Rusa Vladimirja Andrejeviča Francova, ki je prihitel iz dalnje Rusije, kar je toliko bolj veselo, ker imamo le redkokdaj priliko, da se snidemo z Rusi. Zbrani so torej zastopniki skoro vseh slovanskih plemen in ti zastopniki so došli na sokolsko slavnost, kar je posebnega pomena. Sokoli so nositelji sokolske ideje in kot taki zajedno nositelji slovanske ideje. Zbralo se je Sokolov kar mala vojska in to je veselo znamenje za bodočnost, saj priča udeležba, da je sokolska ideja globoko ukoreninjena v srcih slovanskih narodov. Zaveza sokolskih društev je nov napredek in prepomemben za narodno stvar, ker združuje vse Sokole v jedno veliko družbo. Odslej se bodo sokolska društva večkrat shajala, da bodo narod budila in ga navduševala za sveti boj. Govornik pozdravi zastopnike narodnih društev iz vseh slovenskih pokrajin, ki so počastili slavnost, zlasti tudi slovenske dame, ter zakliče vsem gostom srčen: Na zdar!

Starosta Zagrebškega Sokola g. dr. Milan Amruš, navdušeno pozdravljen, se zahvali za nabitnico Hrvatov, rekši, da je Zagrebški Sokol z veseljem vzprejel povabilo k tej slavnosti, ker je spoznal veliki pomen „Zaveze“ za približevanje Slovencev in Hrvatov. Saj je ni strani v zgodovini obeh narodov, katera bi ne svedočila o njiju skupnem delovanju; vsaka uči, da se moramo podpirati drug drugega, ako hočemo kdaj zavzeti mesto, kakeršno nam grè. Pri Sisku smo oteli skupno domovino, a takrat smo se borili z bratom druge vere. Tako ne smé več biti. Dovolj imamo drugih sovražnikov. Sedaj nam je vse svoje sile zastaviti v kulturni boj, kateri bo odločil našo usodo. Mi ne maramo nič tujega, a svojega ne damo! Slovenski narod je dal Hrvatov Stanka Vraza in za to že mu hrvatski narod ne more biti nikdar dovolj hvaležen. Slovenski narod napreduje vidno, sokolska ideja se je ukoreninila, ali treba je sloge in ljubezni, da se more delo nadaljevati. Sloga in ljubezen sta pogoj napredka in kdor dela za slogo in ljubezen, dela po volji Boga, ki je Bog ljubezni. Sloga in ljubezni treba Hrvatov in Slovencev, potem se bo odpravilo, kar ovira narodno združenje. Marsikaj se je že premenilo; premenil se bo tudi naš položaj. Zdravo seme se zaplodi, vzrase in nosi sad. Tako bode tudi z „Zavezo“. Govornik dvigne čašo v čast in slavo naroda slovenskega in Sokolov slovenskih.

Amrušev govor je bil vzprejet z nepopisnim navdušenjem. Sokoli so dvignili odličnega moža na ramena in ga nosili po dvorani. Vsak je hitel, da trčne s tem uzornim Slovanom, ki nam je sporočil pozdrave bratov Hrvatov. Ta prizor je pokazal, kako iskrena in pristna so čutila ljubezni in bratstva, katera navdajajo vsakega Slovenca za Hrvatov.

Odbornik Ljubljanskega Sokola dr. Vilfan se s toplimi besedami zahvali Celjskemu Sokolu, da je sprožil idejo „Zaveze“ in se neutrudno poganjal za nje realizacijo. Današnji sprevod ne bo jutri pozabljen; prepovedalo se je sicer županu, tolmačiti čutila Ljubljanskega prebivalstva, ali sprevod je pokazal, da si prebivalstvo ne da pozdravljanje prepovedati in da na nikakeršno komando ne zataji svojih čutil. Od današnje slavnosti mora in bode nekaj ostalo, kar bo rodilo dober sad. Rasla in množila se bo sokolska ideja kakor pri Čehih; tu se bo pokazalo, ali smo odločni narodnjaki ali omahljivci. V tem oziru je „Zaveza“ neprecenljive važnosti; hvala za nje sprožitev gre Celjskim Sokolom, zlasti gospodom dru. Vrečko, dru. Dečko in dru. Rozini kakor vsem članom. Vsem tem napije govornik.

Ko se je poleglo burno pritrjevanje, povzel je besedo starosta Celjskega Sokola g. dr. Vrečko, in zahvalivši se za sijajni vzprejem, pravi, da ne more popisati čutil, katera ga navdajajo. Veselilo nas je od srca, da nas je prebivalstvo tako ljubeznivo pozdravilo, da nas župan ni smel pozdravljati,

sme najobskurnejši nemški skribent na ubogega Slovenca pljuvati! To si zapomnite, gospodje!

— (Anastazija Gruna spomenik) onesnažil je — kakor poroča gosp. barona Heina organ — v soboto po noči neki neznan storilec s črnim. Mi sicer o tem nismo ničesar slišali, a ker imenovani list toli naivno, toli prozorno govori v isti sapi o tem dogodku in sokolski slavnosti, pač ni neopravičen naš sum, da dotični storilec morda vendar ni tako — neznan. Sapienti sat.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista so poslali danes kronine darove za družbo sv. Cirila in Metoda: V akad. društvu „Slovenija“ na Dunaji nabralo se je povodom smrti g. Kenka mesto za venec 20 k. 36 vin. — V Narodni gostilni v Rodohovi vasi pri sv. Petru se je nabralo od slovenskih rodoljubov 14 kron. Darovali so sledeča gospoda: Družina Korošec 3 k.; družina Zalaznik 2 k.; po 1 krono pa gospa Kolar, in gg. Ant. Kolar, Karol Sajevic, Janez Črnjač, M. Dermiš, Vlad. Fabiani, Fr. Jekš, Anton Rebec, Anton Klun. — Iz Kamnika: gospa Franja Bizjak, gđca Tinca Janežič in g. Josip Potokar, vsak 1 krono; g. Iv. Sajé, nadučitelj v Št. Jerneji 1 k.; gg. Josip Mozetič in Anton Leban iz Prvačini „za nepozabni spomin iz Ljubljane“ vsak 1 krono; skupaj torej 3 krone, katere izročimo vodstvu. Slava rodoljubnim darovalkam in darovalcem in njih naslednikom!

— (Za „Narodni dom“) v Ljubljani poslali so uredn. našega lista: Gosp. Iv. Sajé nadučitelj v Št. Jerneji 1 k.; gg. Josip Mozetič, starosta in Anton Leban, tajnik „Sokola“ v Prvačini „za nepozabni spomin iz Ljubljane“ vsak 1 krono; skupaj torej 3 krone, katere izročimo vodstvu. Živili vrli darovalci!

— (Od Sv. Petra v Ljubljani) se nam piše z dne 7. julija: Sinoči sta imeli moška in ženska podružnica šolske družbe sv. Cirila in Metoda za šentpetersko faro v Ljubljani občni zbor. Iz poročil posnamemo, da število udov narašča. Za l. 1892. sta oddali podružnici glavnemu blagajniku družbe lepo svoto, namreč 409 gl. 97 kr. Ženska podružnica bode poleg tega kmalu nabrala stotak, da postane pokroviteljica pri glavni družbi. Navzoči gospodje so sklenili, da naj isto postane tudi moška podružnica in so precej zložili lep temelj iz svetlih kron. Prvo nedeljo meseca avgusta napravita podružnici veselico v Hafnerjevi pivarni. Moški so volili v odbor nastopne gospode: župnika Martina Malenška za načelnika, kurata Antona Koblarja za blagajnika, zdravnika Julija Deva za tajnika in za njihove namestnike: mestnega odbornika Ign. Valentinčiča, faktorja Fr. Bana in oskrbnika Alojzija Poljanca. V ženskem zboru so bile pa izvoljene: gospa dr. Zarnikova za načelnico, gđc. J. Lavričeva za blagajnico, gđc. H. Bavdekova za tajnico, ter gospe Trčkova, Poljančeva in Devcva za namestnice. Bog blagoslovi njihovo požrtvovalno delovanje!

— (Zadnji mesečni semenj) v soboto dne 8. julija ni bil nič kaj prida. Prignalo se je sicer 252 glav konj in volov, 125 glav krav in 38 glav telet, a kupčija je bila srednja, ker zunanjih kupcev ni bilo in se je razpečalo samo, kar so domačini mej seboj stržili.

— (Blagoslovljenje kipov sv. Cirila in Metoda) za Leonovo kapelo, zgrajeno v spomin zlatovladiki sv. Očetu Leonu XIII., vršilo se bode v Št. Lambertu v nedeljo 16. t. m. ob desetih. Vse kaže, da bode ta slavnost prav sijajna, ker udeležilo se je bode več č. gg. duhovnikov, narodnih društev, odličnih rodoljubov in mnogo slovenskega občinstva. — Radi mnogoštevilne udeležbe svetujemo sl. društvom in p. n. unanijim udeležencem, naj se za obed oglašé vsaj do petka, 14. t. m., pri Št. Lamberških gostilničarjih, pri g. Ivanu Vrtačniku ali pri g. Franji Michelčič.

— (Izlet Idrijske narodne čitalnice) Piše se nam iz Idrije: Izlet naše čitalnice na pristoje c. kr. poštarja g. Leskovića privabil je dne 2. julija odlično in mnogobrojno občinstvo. Gospod Lesković je vse storil, da bi napravil izletnikom lep in prijazen družbinski popoldan. Prenovil je poslopje, da je podobno lepemu gradiču, vozil izletnike in njihovo družino tja in nazaj brezplačno, otrokom v

razveseljevanje pa odprl veliki „karuselj;“ s kratka, dal nam je na razpolaganje vse, kar je v njegovi prijazni hiši, za kar smo njemu in blagi njegovim gospé soprogi vsi izletniki iskreno hvaležni. Pevski del vspešnega izvršil se je prav povodljivo. Rudniška godba je bila sicer maloštevilna, vendar je tudi ona izpolnjevala vspešno in v občo pohvalo. Ta izlet je počastil tudi s svojim posetom občespoštovanca c. kr. rudniški predstojnik, visokorodni gospod Adolf Plaminek, katerega je predsednik čitalnice pozdravil s primernim govorom. Pozno v noč odpeljali so se veselo pevaje zadnji izletniki domov. Narodna čitalnica sme v vsakem oziru biti zadovoljna z uspehom zadnjega izleta. Gospodu Antonu Leskoviću in njegovi gospe soprogi pa kličemo hvaležni: Slava!

— (Požari.) Piše se nam iz Trebnjega 8. julija: Zadnji čas nas skoro vsako noč budi klic: „gori!“ Pretekli teden gorelo je tri noči zapored in sicer prvo noč v Štefanu pri Trebnjem, drugo noč na Ponikvah in v tretjo noč v Mirni peči, kjer je pogorela hiša, več gospodarskih poslopij in 16 glav goveje živine. Žalibog, ponesrečil se je tudi gospodar, katerega so drugo jutro izvlekli izpod razvalin mrtvega in popolnoma sezganega. Bil je ranjki obče čislani mož — občinski svetovalec in predsednik krajnega šolskega sveta. Taisto noč gorelo je še na treh drugih krajih Mirnopenške fare. Naši vrli ognjegasci in njih požrtvovalni načelnik g. V. Tomić prihiteli so prve dve noči na lice mesta in z napornim delom ogenj omejili. Tretjo noč se niso udeležili gašenja deloma radi oddaljenosti, deloma ker bi bil v tem času zamogel ogenj v Trebanjski okolici nastati. Da namreč zlobna roka ogenj zanetuje, o tem je zdaj sleharni prepričan, ne vé se le ali to dela jeden ali več hudobnežev. Te dni pa se je močno govorilo, morda pride zdaj Trebnje na vrsto, in res, črnogledi se niso motili. Sinoči ob 11. uri začuje se klic „gori!“ Ko stopimo na plan, žarila se je že vsa okolica, gorel je dolgi grajski kozolec. Hlapec nekega posestnika je videl potepuha od ognja bežati, pa ker je bila voda mej njima ni mogel hitro za njim. Ker je že pred par meseci dvema gospodarjema vse imetje pogorelo, je ta sinočni ogenj šesti, in Bog vé, kaj nas še čaka. — Naj bi slavna c. kr. politična oblast v Novem mestu primerno ukrenila, da se požigalec, ta zver v človeški podobi, kmalu zaslužen kazni izroči!

— (Akad. društvo „Slovenija“) priredi v torek dne 11. julija 1893. svojo četrto redno zborovo sejo za letni tečaj t. l. z sledečim dnevnim redom: 1.) Čitanje zapisnika. 2.) Poročilo odborovo. 3.) Razgovor o predloženem poslovniku. 4.) Slučajnosti. Lokal: Kastners Restauration „zum Magistrat“ I. Lichtenfelsgasse 3. Začetek ob 8. uri zvečer. Slovanski gostje dobro došli!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 10. julija. Včerajšnji delavski shod v „Arkadenhofu“ vršil se je v najlepšem redu. Zborovalcev bilo nad 10.000, mej njimi nekateri drž. in dež. poslanci. Shod vzprejel jednoglasno resolucijo za splošno neposredno in tajno volilno pravico.

Budimpešta 10. julija. Uradna poročila javljajo, da sta se včeraj v bereškem komitatu primerila dva nova slučaja sumne bolezni baje katara v črevih. Ministrove sanitarne naredbe se točno izvršujejo.

Sibinj 10. julija. Shod sedmograških Rumunov je znova sklican, in sicer na dan 23. julija.

Pariz 10. julija. Finančni minister Peytral je odstopil.

Pariz 10. julija. Zbornica je odklonila predlog, naj se amnestirajo izgredniki iz quartier latin-a, Dupuy obljubil največjo prizanesljivost dijakom.

London 10. julija. V Fonestovdeanu ustavilo 3000 delavcev delo, ker se jim je mezda znižala. Tudi v Nottinghamu bodo rudarji najbrž štrajkali.

Umrlj so v Ljubljani:

7. julija: Marija Južina, delavčeva hči, 3 mesece, Poljanska cesta št. 51, akutni katar v črevih.
8. julija: Ana Biber, zasobnica, 76 let, Gledališke ulice št. 1, marasmus senilis.
V deželni bolnici:
6. julija: Andrej Bizjak, gostac, 57 let, carcinoma vesicac.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
8. julija	7. zjutraj	736.5 mm.	17.0° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	735.3 mm.	26.0° C	sl. jvz.	jasno	
	9. zvečer	735.5 mm.	19.0° C	sl. vzh.	jasno	
9. julija	7. zjutraj	735.8 mm.	15.6° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	734.4 mm.	28.6° C	sl. zah.	jasno	
	9. zvečer	735.2 mm.	20.6° C	sl. zah.	jasno	

Srednja temperatura 20.7° in 21.6°, za 2.1° in 2.8° nad normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 7. julija 1893.

	465,755.000 gl.	(— 3,472.000 gl.)
Bankovec v prometu	465,755.000 gl.	(— 3,472.000 gl.)
Zaklad v gotovini	282,979.000 „	(— 8,055.000 „)
Portfelj	176,208.000 „	(+ 3,730.000 „)
Lombard	24,269.000 „	(+ 252.000 „)
Davka prosta bankovna rezerva	19,832.000 „	(— 5,071.000 „)
Drž. not v prometu	312,494.000 „	(— 42.000 „)

Dunajska borza

dne 10. julija t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	97.85	—	97.95
Srebrna renta	97.55	—	97.55
Zlata renta	118.35	—	118.35
4% krona renta	97.05	—	97.10
Akcije narodne banke	984.—	—	984.—
Kreditne akcije	336.50	—	337.50
London	123.55	—	123.50
Napol.	9.82	—	9.81 1/2
C. kr. cekini	5.85	—	5.85
Nemške marke	60.50	—	60.47 1/2
Italijanski bankovci	46.45	—	—
Papirnat rubelj	1.30 1/2	—	—

Dne 8. julija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gl.	147 gl.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gl.	193 „	—
Ogerska zlata renta 4%	115 „	60 „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gl.	128 „	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121 „	25 „
Kreditne srečke po 100 gl.	196 „	75 „
Rudolfove srečke po 10 gl.	23 „	30 „
Akcije anglo-avst. banke po 200 gl.	150 „	—
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	259 „	—

Učenec

se vzprejme v trgovino z mešanim blagom na deželi. — Več se izve v Müllerjevem bureau. (699—3)

V prihodnjem šolskem letu dobi

učiteljska pripravnica

stanovanje in hrano. — Kje? se poizvže pri A. Kaššu, Prešernov trg št. 3. (671—3)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf, Pariz, Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 08 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Genfa, Zürich, Bregenz, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.
" 2. " 05 " popoldne v Kamnik.
" 6. " 50 " zvečer v Kamnik.
" 10. " 10 " zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 15 minut zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 51 " dopoldne iz Kamnika.
" 6. " 20 " zvečer iz Kamnika.
" 9. " 55 " zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—147)